

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului și de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Bistrea Mihail Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx com. Xxxxx str-la Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 29.08.2017-15.03.2018
2. instanța de apel: 11.04.2018-26.06.2018
3. instanța de recurs: 10.09.2018 - 07.11.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 martie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Bistrea Mihail Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope, pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 4 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul sau reședința, fără consimțământul organului competent.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Bistrea M., la data de 19 iunie 2017, în timpul zilei, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, a păstrat asupra sa masa vegetală

uscată și mărunțită de culoare violet cu greutatea de 0,903 gr., ambalată într-un pachet din polimer, până la orele 18.30, când a fost reținut de colaboratorii de poliție a BRO a DP, pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx și escortat la sectorul de poliție pe str. V. Lupu 4, mun. Chișinău, unde a fost ridicat de colaboratorii de poliție a IP Buiucani, mun. Chișinău.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3659 din 07 iulie 2017, s-a stabilit că masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galben-violet (0,903 g.), ridicată de la Bistrea M., la 19.06.2017, conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului a Republicii Moldova, nr. 1088 din 5 octombrie 2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, nu este inclus. În contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017, parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra drogurilor, substanța MDMB(N)-2201 este analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclusă în „Lista nr. 2. Substanțe psihotrope. Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, (Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004).

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, AB-PINACA-CHM de la 0,25 gr., constituie proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului, Bistrea M., au fost calificate *de drept* în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – *păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Bistrea M. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități de gestionare a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă;
- cu toate că instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 75 Cod penal și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Bistrea M. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită;

- pedeapsa stabilită inculpatului Bistrea M., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea lui, cât și din partea altor persoane;

- instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Aplicarea unei pedepse neprivative de libertate în context, va duce la încurajarea pe viitor a comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2018, a fost admis apelul depus de procuror, fiind casată sentința, în partea numirii pedepsei cu închisoare și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care lui Bistrea M., recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope, pe un termen de 5 ani, în rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Bistrea M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.*

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, incorect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

Instanța de apel a considerat întemeiat argumentul apelantului potrivit căruia, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatul Bistrea M. să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită, astfel pedeapsa stabilită inculpatului Bistrea M., cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) din Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și din partea altor persoane.

Deci, la caz, instanța de apel a reținut că, condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, nu sunt întrunite.

Din aceste considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, în privința acestuia fiind pornite mai multe cauze penale, care au fost clasate sau încetate, a fost atras la răspundere contravențională pentru procurarea ori păstrarea ilegală a drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă (f.d. 32-33), nu a conștientizat pe deplin gravitatea celor comise, eschivându-se de la prezența în fața instanței de apel, fiind anunțat în căutare, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanței atenuante, instanța de apel a considerat că, scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, poate fi realizat cu izolarea inculpatului de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope, pe un termen de 5 ani.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare declarate de către:

6.1 Avocatul, Panov Diana în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- pedeapsa aplicată de către prima instanță, este una echitabilă, deoarece corespunde gradului și caracterului socialmente periculos al faptei săvârșite de inculpat și își va atinge scopul impus, prin restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

- inculpatul anterior nu a fost condamnat, astfel instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea aspră inculpatului;

- instanța de apel neîntemeiat a examinat cauza în lipsa inculpatului și a aplicat o pedeapsă prea aspră pentru infracțiunea comisă, deoarece nu se află la evidența medicului narcolog, nu a mai comis alte infracțiuni și activează neoficial la un autoservice în mun. Chișinău;

- solicită de a fi luat în considerație comportamentul post-infracțional al inculpatului, care din start a manifestat o atitudine sinceră, cooperantă cu organul de urmărire penală și a dat depoziții veridice despre circumstanțele cauzei, nu a întreprins măsuri de a se eschiva sau de a perturba desfășurarea normală a urmăririi penale;

- inculpatul Bistrea M. a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, mai mult ca atât a depus cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată.

6.2 Avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- cauza penală a fost examinată în prima instanță în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, iar instanța corect a stabilit circumstanțele atenuante și lipsa circumstanțelor agravante;

- având în vedere termenul pedepsei cu închisoare stabilit inculpatului, ținând cont de faptul că, acesta anterior nu a fost judecat, a săvârșit o infracțiune gravă, prima instanță a ajuns la concluzia că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, va oferi o protecție mai bună intereselor societății, decât izolarea vinovatului de societate, însă instanța de apel a constatat neîntemeiat că, Bistrea M. anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare și nu a tras concluziile cuvenite.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând a decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursurile declarate, avocații Panov Diana și Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Totodată, revenind la conținutul recursurilor, autorii acestora, critică soluția instanței de apel, în partea modului de executare a

pedepsei stabilite inculpatului, mai exact nu sunt de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând a menține sentința, prin care lui Bistrea M. i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, astfel semnalând și temeiul pentru recurs stipulat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, adică *s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*.

În același timp, Colegiul penal constată că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului consideră, că în prezenta speța nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, cu privire la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și semnalat de recurenți, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (f.d. 81), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope, pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea acesteia, pe o perioadă de probațiune de 4 ani. Însă, instanța de apel, a casat sentința și a stabilit lui Bistrea

M. pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope, pe un termen de 5 ani.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, a admis apelul procurorului și a casat sentința, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, în privința acestuia fiind pornite mai multe cauze penale, care au fost clasate sau încetate, a fost atras la răspundere contravențională pentru procurarea ori păstrarea ilegală a drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă (f.d. 32-33), nu a conștientizat pe deplin gravitatea celor comise, eschivându-se de la prezența în fața instanței de apel, fiind anunțat în căutare, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanței atenuante, din care considerent Colegiul penal respinge argumentul avocatului Pavalatii A. precum că instanța de apel a constatat că Bistrea M. anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Bistrea M. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Bistrea M., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la*

concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacã, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, pe lângă faptul că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în ședința instanței de apel, fiind anunțat în căutare, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal, însă procesul penal a fost încetat pe motivul împăcării părților, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Bistrea M., a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope, pe un termen de 5 ani, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocaților, precum că corectarea și reîncadrarea inculpatului

în activitatea societății, este posibilă prin menținerea pedepsei stabilite de prima instanță, iar instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea aspră inculpatului.

Ce ține de argumentul recurențelor, precum că instanța de apel nu a reținut faptul că, Bistrea M. și-a recunoscut vina integral, solicitând examinarea cauzei penale în procedura simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece aceste circumstanțe au atras consecințele procedurii simplificate în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în urma căreia instanța de apel a redus cu o treime limitele pedepsei cu închisoare, prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului Panov D., prin care menționează, că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și activează neoficial la un autoservice în mun. Chișinău, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel, deoarece nu diminuează cumva responsabilitatea pentru infracțiunea săvârșită.

Nu este întemeiat nici următorul motiv de critică din recursul avocatului Panov D., precum că instanța de judecată neîntemeiat a examinat cauza în lipsa inculpatului. În acest sens, Colegiul penal reține, că din materialele cauzei se atestă, că inculpatul a fost citat la ședințele de judecată în instanța de apel, însă nu s-a prezentat. Dat fiind faptul, că inculpatul nu se prezenta la ședințele de judecată, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, acesta a fost anunțat în căutare (f.d. 112-114) și în privința căruia, potrivit înștiințării Inspectoratului de Poliție Buiucani, a fost pornit dosar de căutare (f.d. 116). Ținând cont, de aceste împrejurări, de către instanța de apel în ședință de judecată a fost pusă în discuție chestiunea privind posibilitatea judecării cauzei în lipsa inculpatului, unde apărătorul acestuia, Pavalatii A., care este și autorul unuia dintre recursuri, a considerat posibil de a fi judecată în lipsa inculpatului (f.d. 119).

În acest context, instanța de recurs remarcă, că în conformitate cu dispozițiile pct. 1) alin. (2) art. 321 Cod de procedură penală, *judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță*, iar potrivit alin. (3) aceleiași norme, în astfel de cazuri participarea apărătorului este obligatorie, situație incidentă de fapt și în prezenta speță.

Tot aici, Colegiul penal constată din lucrările dosarului, că nu se confirmă prin careva probe faptul imposibilității inculpatului de a se prezenta și nu a înaintat în acest sens careva solicitări, precum și acel fapt că nu a avut posibilitatea de a anunța instanțele despre imposibilitatea prezentării.

Ținând cont de cele menționate mai sus, Colegiul penal statuează, că criticile recurentului invocate precum că, instanța neîntemeiat a examinat cauza în lipsa inculpatului, sunt nefondate, iar inculpatul în cauza dată, de fapt s-a eschivat de a se prezenta în fața instanței de apel, manifestând și nerespect față de aceasta, fapt pentru care această instanță justificat a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Bistrea M., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului și de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bistrea Mihail Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 06 decembrie 2018.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie